

L'bon peder
Indum
frangebat ad presens ligneas torques: & in futuræ ferreas preparabat. Semper pscudo prophetæ dulcia pollicetur: & ad modicū placent: amara est ueritas: & qui eā predican replentur amaritudine. In azimis enī ueritatis & sinceritatis domini pascha celebrat: & cū amaritudinibus comedit. Egregia sane uox: & quā audiat sponsa Christi inter uirgines & uiduas & cælibes: unde & ipsū nomen inclytū est: q̄ cælo digni sint qui coitu careant. Raro ieiunare: crebrius nubite. Non enī potestis īplere opera nuptiarū: nisi mulsū & carnes & nucleū sumpteriorū. Viribus opus est ad libidinē. Cito caro consūpta marcessit. Nolite metuere fornicationē. Q uod & si cecideritis: redintegrabit uos poenitentia: & qui in baptismate fuistis hypocrita: eritis in poenitentia solidæ fidei: neq; turbemini: putantes inter iustū & poenitentē aliquid interesse: humiliorē gradū dare quidē ueniā: sed coronam tollere: una est enī retributio: qui ad dexterā steterit: introibit in regna cælorū. His consiliis subulci tui pastori bus nostris ditiones sunt: & hirci plurimas secū capras trahunt. Equi insanientes in foeminas facti sūt: statim ut mulieres uiderint hinniūt: & impatientiam suam: proh nefas: scripturarū solant exemplis: sed & ipsæ mulierculæ miseræ: & non miserables preceptoris sui uerba cantantes: quid enī nisi semē requirit deus: non solū pudicitiam: sed etiā uerēdūtiam perdiderūt maioriq; procacitate defendūt libidinem: q̄ exercent. Habes præterea in exercitu tuo plures succenturiatos: habes scurras & uclites in presidiis crassos: compitos: nitidos: clamatores: qui te pugnis calcibusq; defendant. Tibi cedunt de uia nobiles: tibi osculanū diuites caput. Nisi enī tu ueniss: ebrii atq; ructantes paradisū intrate non poterant: macte uirtute: immo uitii: habes in castris tuis & amazonas exercita māma: & nudo brachio & genu: uenientes contra se uiros ad pugnam libidinū prouocantes. Et quia opulentus paterfamilias es: in auariis tuis non turtures: sed upupat nutrunt: quæ tota fetida: uoluptatis lustra circū uolēt. Me carpe: me disiice: obnūce crimina quæ uolueris: arguæ luxuriæ & delitiarū. Magis me amabis: si talis fuero: ero enim de armento tuo. Sed ad te loquar: quæ scriptam in fronte blasphemiam Christi confessiones de lesti. Vrbs potens: urbs orbis domina: urbs apostoli uoce laudata: interpretare uocabulū tuū. Roma aut fortitudinis nomen est apud græcos: aut sublimitas iuxta hebræos. Scrua quod diceris: uirtus te excelsam faciat: nō uoluptas humilem. Maledictionem quam tibi saluator in Apocalypsi comminatus est: potes effugere per poenitentiam: habens exemplū Niniuitarū. Caue Iouiniani nomen: quod de idolo deriuatū est. Squaler Capitoliū: templo Iouis & ceremoniæ conciderūt. Cur uocabulū eius & uitia apud te uigeant. Adhuc sub regibus: & sub Numa Pompilio facilis maiores tui Pythagoræ continentiam: q̄ sub consulibus Epicuri luxuriam suscepunt.

Incepit argumentum sequentis libelli. Génadius de uiris illustribus.

Dh Eluidius Auxentii discipulus: Symachi imitator: scripsit religionis quidem studio: sed non secundum scientiam librum: neq; sermone: neq; oratione nitidum: quo opere ita sanctas scripturarum sensum ad suam peruersitatem flectere conatus est: ut carum testimonii asserere uoluerit sanctam Mariam post nativitatem domini: quem uirgo peperit: Ioseph sposo suo iunctam: & ex eius consortio filios suscepisse: qui fratres domini appellati sunt.

Item de codem Augustinus de haeresibus.

Eluidiani exorti ab Heluidio. Iste uirginati beatæ Mariæ contradicūt: ut eā post Christū alios etiam filios de uiro suo Ioseph peperisse contendant. Sed nimis istos prætermisso Heluidii nomine antimitratus Epiphanius appellauit.

Incipit Liber Beati Hieronymi aduersus Heluidiū de perpetua uirginitate beatæ Mariæ. Epistola. XII.

An Vper rogatus a fratribus: ut aduersus libellū cuiusdq; Heluidii responderē facere distuli. Non q̄ difficile fuerit hoīem rusticā: & uix quoq; primis imbutū litteris super ueri assertione cōuince re: sed ne respondendo dignus fieret: qui uinceref. Huc accedebat quod uerebar ne homo turbulentus & solus in uniuerso mūdo simul & laicus & sacerdos: q̄ ut ait ille loq̄citatē facūdiā existiat: & maledicere omnibus bone conscientiæ signū arbitrat̄: accepta materia disputādi amplius inciperet blasphemare: & quasi de sublimi loco in totū orbem ferre sententiā: meq; quia ueritate non posset laceraret conuictis. Verè quia hæc omnes tā iustæ silētii mei causæ ob scandalū fratrū: qui ad eius rabiē mouebant iustio ri fine cestiarū: tā ad radices infiuctuosæ arboris euāgelii securis est admouenda: & cū infoecūditate foliorū: trā denda flāmis: ut discat aliquādo reticere: qui nunq̄ didicit loqui. Igī sanctus mihi iuocādus est spiritus: ut beatæ Mariæ uirginitatem suo sensu ore meo defendat. Inuocādus est dominus Iesus: ut sacri uentris hospitiū: cuius nouē mensibus inhabitator fuit: ab omni concubitus suspitione tueatur. Ipse quoq; deus pater est imprecādus: ut matrē filii sui uirginē ostendat fuisse post partū: quæ fuit mater anteq; nupta. Non rhetorici campū defideramus eloq;: nō dialektico: & tēdiculas: nec Aristotelis spineta cōquirimus: ipsa scripturae uerba ponēda sūt: ut ipsis q̄bus aduersū nos usus est testimonii reuincaſ: ut intelligat se & legere potuisse quæ scripta sūt: & nō potuisse quæ pietate roborata sūt cognoscere. Prima eius propositio fuit. Matthæus loquitur: Christi autē generatio sic erit. Cū esset despōsata mater Iesu Maria Ioseph prius q̄ cōuenirent inuēta est habens i utero de spiritu sancto. Ioseph autē uir eius cū esset iustus & nollet eā traducere uoluit occulte dimittere cā. Hæc autē eo cogitāte: ecce ḁgelus domini i sōniis apparuit ei dicens: Ioseph fili Dauid: ne timeas accipe Mariā cōjugē tuā. Q uod enī natū est i ea: & de spiritu sancto est. Ecce iquit habes despōsatā nō cōmēdatā ut dicis. Et utiq; nō ob aliud despōsatā nisi q̄doq; nupturā. Neq; enī de nō cōuēturus Euāgelista dixisset: Prius q̄ cōueniret: q̄a nemo de nō pransuero dicit ante q̄ prāderet. Deinde ab Angelo uxori appellatā & cōiunctā. Audiamus nunqd scriptura pronūciet. Exurgens inquit Ioseph a sōno fecit sicut preceperat ei Angelus domini: & accepit uxori suā: & nō cognovit cā:

donec peperit filium suum. Curramus per singula: & impietatem nisde quibus ingressa est uestigis persequentes pugnantia inter se dixisse uerba doceamus. Desponsata confitetur: & statim uxorem uult esse quam confessus est sponsam. Rursum quā uxore nominat: dicit non ob aliud desponsatā: nisi quandoq; nupturam. Et ne parū hoc arbitremur: habes inquit desponsatā non cōmendatā. i. necdū uxorem: necdū maritali uinculo copulatam. in eo uero quod ait: neq; enī de nō conuenturis euanglista dixisset: Prius q̄ conuenirent: quia nemo de nō p̄ā sūro dicit ante q̄ prandereāt doleāt ne an rideāt nescio: imperitiāt arguāt an temeritatis accusēt. Q uasi si quis dixerit ante q̄ in portu p̄adreāt ad africam nauigauit: nō possit stare sententia: nisi in eo portu p̄adendū quādoq; sit. Aut si uelimus dicere: Paulus apostolus ante q̄ ad hispanias p̄gejet: Romæ in uincula cōiectus ē. Aut certe illud. Heluidius ante q̄ poenitentiam ageret morte preuentus est: statim aut paulo post uincula ad hispanias sit eundū: aut Heluidio poenitentia agēda post mortē: Cū scripture dicat: In inferno aut quis cōsitebitur tibi aut nō potius sit itelligēdū q̄ ante prepositio licet s̄a p̄e cōsequētia indicet: tamē nōnunq; ea tantū quā prius cogitabatur ostendat: unde nec necessē sit ut cogitata fiant: cū aliud ideo interuenerit: ne ea quā cogitata sunt fierent. Igitur cū euanglista dicat: Prius q̄ conuenirent: proximū nuptiarū tēpus ostendit: & i eo iam rē fuisse: ut quā prius sponsa fuerat: esse uxor inciperet. Q uasi dixerit ante q̄ oscula amplexusq; miscerent: ante q̄ rē ageret nuptiāt: inuenta est habens in utero. Inuenta est autē a nullo alio nisi a Ioseph: qui sponsa uterū tumentē pene iā licentia maritali & curiosis oculis deprehendit. Non tamen sequitur ut prioribus docuimus exēplis eū cū Maria conuenisse post partū: cuius conueniendi desideriūteri cōceptione sublatū est: Q uod autē in sōnis dicit ad Ioseph: Ne timeas accipere Mariā uxore tuā: & rursū Exurgens autē Ioseph a sōno fecit sicut p̄cepit ei angelus domini: & accepit uxore suā: nullū mouere debet: quasi ex eo q̄ uxor est appellata sponsa esē desierit: cū hanc esse scripturā diuinā consuetudinē nouerimus ut sponsas appellet uxores: sicut in sequentibos Deutero nomii testimoniis approbatur. Siquis inquit inuenit uirginē desponsatā uiro in cāpo: & uim faciens dormierit cū ea: moriatur: quia humiliauit uxorē proximi sui. Et in alio loco. Si autē fuerit adolescentula desponsata uiro: & inuenierit homo eā in ciuitate: & dormierit cū ea: educetis utrūq; ad portū ciuitatis illius: & lapidabunt lapidibus: & morientur. Adolescentula quidē: quia nō proclamauit in ciuitate: uir autē quā humiliauit uxorē proximi sui: & eradicabitis malignum ex uobis metiū: necnō & alibi. Et quis est ille homo cui desponsata est uxor: & non accipiet eā? Vadat & reuertatur in domū suā: ne forte moriatur in bello: & forte homo alius accipiat eam. Sicui autē scrupulus cōmouetur quare desponsata & nō potius sine sposo: siue ut scripture appellat marito uirgo cōceperit: sciat triplicē fuisse rationē. Primo ut p̄ genealogiā Ioseph cuius Maria cognata erat: origo quoq; Mariae monstraretur. Secundo ne iuxta legem Moysi ut adultera lapidaretur a populo. Tertio ut ad regiū fugiens haberet solatiū custodis potius q̄ mariti. Q uis enī i tēpore illo credidisset uirgini de sancto eā spiritu concepisse: uenisse ad eam angelum Gabrielem: dei detulisse mandatū: ac non magis quasi adulterā iuxta exemplū Susānæ sententiā omniū condēnassent: cū hodie toto iā credente mundo argumentent' iudæi. Elsa ia docente de Maria & uirginitate eius: Ecce uirgo in utero concipiet & pariet filiū: in h̄breo iuenculam scriptū esse non uirginē. i. ahalma non bethula: aduersus quos in alio loco competentius disscremus. Deniq; excepto Ioseph & Helisabeth & ipsa Maria & paucis admodū si quos ab his audisse possumus existimare omnes lessū sūliū existimabant Ioseph: in tantū ut etiā euanglistā opinionē uulgi exprimentes quā uera historiā lex est patrem eū dixerint Saluatoris: ut ibi: Et uenit in spiritu in tēplū haud dubiū q̄ Symeon. Et cū iduceret puerū Iesū parētes eius: ut faceret de illo secūdū consuetudinē legis. Et alibi: Et erant pater illius & mater admirantes sup his quā dicebant de eo. & rursū: Et ibāt parentes eius pānum in hierusalem in solēni die paschæ. Ac deinde: Et cōpletis diebus cū reueterentur remansit puer Iesus in hierusalē: & non cognoverunt parentes eius. Ipsa quoq; Maria ad Gabrielē responderat dicens: quomodo fiet hoc: quia uirū nō cognoui? Q uid de Ioseph loquitur ausulta? Fili quid fecisti nobis sic: ecce pater tuus & ego dolentes querebamus te. Nonne hic plāriq; iudæorū argumentantur: non enī ludentiū uox est: euanglistā patrē dicunt: patrē Maria confitetur. Nō quo ut superius indicaui: uere pater Ioseph fuerit Saluatoris: sed quo ad famā Mariā conseruandā pater sit ab omnibus existimatus: q̄ ante q̄ moneret ab angelo Ioseph fili David ne timueris accipere Mariā coniugē tuā: qd̄ enī in ea natū est de spiritu sancto est: cogitabat occulte dimittere eam: in tantū sūliū non esse qui conceptus fuerat confidebat. Sed iam satis docendi magis q̄ respondendi studio disputatū est: cur Ioseph pater domini: cur Maria appellata sit coniunx: in quo & hoc breuiter continetur cur fratres eius quidā esse dicantur. Vege quia sūliū locū huic quāstionālē reseruamus: & ad reliq; festinat oratio: nunc illud est dissērendū quomodo Scriptura dicat: Exurgens autē Ioseph a sōno fecit sicut p̄cepit ei angelus domini: & accepit uxore suā & nō cognovit eā donec peperit siliū & uocauit nomē eius Iesū: in quo primū aduersarius superfluo labore desudat cognoscendi uerbū ad coitū magis q̄ ad scientiā esse referendū: quasi hoc quisq; negauerit: & eas ineptias quas redarguit aliqdō prudēs quispiā poterit suspicari. Deinde uult docere: q̄ donec siue usq; aduerbiū certū tēpus significat: quo cōplete fiat id qd̄ usq; ad illud tēporis qd̄ prescriptū est nō siebat uelut i presenti. Et nō cognoscebat eā donec peperit siliū. Apparet inquit cognitā esse post partū: cuius cognitionē filii tantū differebat generatio. Et ad hoc approbadū cōgerit de scripturis exēpla q̄ plurima more andabitas: gladiū in tenebris uentilās: & līgūs sonū ad cōfodiēda sui tātū corporis mēbra cōcutiēs. Ad qd̄ nos breuiter rēdemus: & cognoscebat & usq; sermonē i scripturis sāctis duplicitē itelligi: & de eo qdē qd̄ scriptū est cognoscebat quoq; ad coitū esse refrendū: ipse dissēruit nullo dubitāte quin ad sciētiā s̄a p̄e referat. Ut ibi: Remālit puer Iesus in hierusalē: & non cognouerūt parētes eius. Nūc illud est ostēdendū: ut quomodo ibi consuetudinē scripturā secutus est: sic etiā hic donec

Anc propofino

Spōt uxoris appellatē

ref causē quare b. vng
nō concepit sūliū marito

Ioseph pater christi

Cognoscere — P̄t. — T̄m.

Andabitis gladiatoris

Dover
155.

hic donec eiusdem scripturæ auctoritate fungat: quæ sæpe centū tēpus ut ipse differuit in eius assumptione significat: sæpe infinitū: ut est illud quod deus ad quosdā loquit̄ in prophetis: Ego sū: ego sū: et donec senescatis ego sum. Nunquid postq; illi sc̄nuerint deus esse desisteret? Et Saluator in euangelio ad apostolos: Ecce ego iquit uobis sum omnibus diebus usq; ad cōsumationē s̄eculi: a discipulis dominus abscedet: et tunc quando. xii. soliis iudicaturi sunt. xiii. tribus israel domini consortio fraudabuntur. Paulus quoq; apostolus corinthiis scribens: primitiæ ait Christus: deinde hi qui sunt Christi qui in aduentu eius crediderunt: deinde finis cum tradiderit regnum deo et patri: cum destruxerit omnem principatum et omnem potestatem & uitium. Oportet enim illū regnare donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius. Omnia enim sub pedibus eius subiec̄t. Esto de homine dictum sit. Non negamus de eo qui passus est crucē: qui postea sedere iubetur a dextris. Quid sibi uult hoc quod ait: Oportet enī illū regnare donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius? Nunquid tādiu regnaturus est dominus: donec incipiāt esse inimici sub pedibus eius? & postq; illi sub pedibus fuerint regnare desisteret: cum utiq; tunc magis regnare incipiāt: cum inimici cooperint esse sub pedibus: David quoq; in quarto graduū psalmo. Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad dominū dñi nostrū donec misereatur nostri. Ergo tādiu propheta oculos habebit ad dominū q̄diu misericordiā īpetret: & post īpetratā misericordiā oculos torquebit ad terras. Qui in alio loco dicit: Oculi mei defecerunt in salutare tuū: & in uerbū iusticiæ tuū. Poterā sup hoc īnumerabilia exēpla cōgerere: & omnē lacescentis procacitatē testimoniorū nube cōclare. Verū adhuc pauca subiiciā: ut his similia ipse sibi lector inueniat. Loquit̄ in Genesi sermo diuinus. Et tradiderunt Jacob deos alienos: qui erant ī manibus eorū: & in aures qui erant in auriculis eorum. Et abscondit eos Jacob subitus terebintū: quæ est in s̄icimis: & pdidit eos usq; in hodiernū diem. Item in fine deuteronomii: Et defunctus est Moyses seruus domini in terra modo per uerbū domini: & sepelierunt eum in geth prope domū phgor. & nemo scit sepulchrum eius usq; in diem istum. Certe hodiernus dies illius temporis existimandus est quo historia ipsa contexta est. Siue Moysē dicere uolueris auctorem penthatēci: siue Hesdrā eiusdē in stauratorem operis nō recuso. Nunc hoc querit: ut id quod dicitū est usq; ī diem istum: ad illam referratur acta tem quā libri editi siue conscripti sunt. Doceat igitur post illā diem tot iam ānoꝝ usq; ad nos uoluminibus exāctis aut idola quæ sub tercinto condita fuerant reperit: aut Moysi tumultū iustigatiū: quia obnixe afferit post donec & usq; esse incipere: quod tādiu non fuit q̄diu usq; completeretur: & donec: quin potius animaduertat scripturæ sanctæ idioma: & nobiscū in quo hasitabat intelligat. Intelligat ea de quibus posset ambigi si nō fuissent scripta significari: cætera uero nostræ intelligentiæ derelinqui. Si enim adhuc recenti tēpore uiuentibus his quæ uiderant Moysē sepulchrū cius potuit ignorari: multo magis tot s̄eculis pretereuntibus. Iuxta quod & illud intelligitur de Ioseph euangelistā id indicasse: de quo scandalū poterat moueri non eā cognitā esse a viro suo usq; ad partū: ut multo magis ītelligeremus cognitā non fuisse post partū: a qua tunc se abstinuit cū adhuc de uisio ne poterat fluctuare. Ad sūmam illud requiro: quare se abstinuerit Ioseph usq; ad partus dīc. Respōdebit utiq; quia angelū audierit dicentē: Q[uod] enī in ea natū est: de spiritu sancto est. Ad quod nos inferimus: & certe audiēt Ioseph fili David ne timeas accipere Mariā uxori ē tuā prohibitiū ei fuerat ne relinqueret: ne adulterā exi stimaret uxorē. Nunquid & a congressu coniugis separatus fuerat: cū utiq; ne separaret magis fuisset admonsitus. Et audebat inquit uir iustus dei in utero audiens filiū de uxoris coitu cogitare pulchre. Qui ergo sōnior tantum creditit ītuxorē non auderet attingere: is postq; pastorum uoce cognouerat angelū domini uenisse de celis: & dixisse ad eos nolite timere: Ecce euangelizo uobis gaudium magnum: quod erit omni populo: q̄a natus est uobis hodie saluator: qui est Christus dominus in ciuitate David: & cū eo laudes militiæ conciūsse cælestis. Gloria in excelsis deo: & super terram pax hominibus bona uoluntatis: qui Symeonem iustum inter amplexus paruuli uiderat prædicantem. Nunc diuinitis seruum tuum domine secundum uerbum tuum in pace. Quia uiderunt oculi mei: salutare tuū: qui Annā prophetissam: magos: stellam: Herodē: angelos uiderat: qui inq; miracula tanta cognouerat: dei templū: spiritus sancti sedem: domini sui matrē audebat attingere. Et certe Maria conseruabat omnia uerba hæc conserens in corde suo. Ac ne impudenter neges ista ignoratio Ioseph: Et erant inquit Lucas pater illius & mater admirantes super his quæ dicebantur de eo: licet tu mira impudentia hæc in græcis codicibus falsata contendas: quæ non solum omnes pene græciae tractatores in suis uoluminibus reliquerunt: Sed nōnulli quoq; e latinis ita ut in græcis habetur assumperunt. Nec necesse est nunc de exēpliorum uarietate tractare: cū omnes & ueteris & nouæ scripturæ instrumentū in latīnū sermonē exinde trāslatum sit: & multo purior manare credenda sit fontis unda q̄ riuī. Hæc ais apud me nugae sunt: & argumentatio nes superflue: & disputatio magis curiosa q̄ uera. Nunquid non potuit scriptura dicere: & accepit uxorem suā & nō fuit amplius ausus contingere eam: sicut de Thamar dixit & iuda: Aut defuerunt Matthæo uerba: qbus id quod intelligi uolebat posset affari: Non cognouit inquit eam donec p̄eperit filium. Post partū ergo cognovit cuius cognitionem ad partum usq; distulerat. Si tā contentiosus es: nā nūc tua mente superaberis. Nolo mihi aliquod inter partū & coitū tēpus interseras. Nolo dicas mulier quecūq; cōcepit & p̄eperit masculū imūda erit septē diebus secundū dies secessiōis & purgationis suæ imūda erit: & octauo die circuncidet carnē preputii eius: & xxx. tribus diebus sedebit ī sanguine puro: & oē sanctū nō tāget: & reliq; Stati cā iuadat Ioseph: statim audiat p̄ Hieremiam: Equi isaniētes ī fœminas facti sūt mihi: unusq; ad uxorē pximi sui hiniebat. Alioquin sta te quomodo poterit: nō cognouit cā donec pepit filiū: si post purgationis tēpus expectat: sū. xl. iuris diebus tāto tēpore dilata libido differt: polluat: crux puerpera: obstetrices suscipiat paruulu uagiētē: marius lassā tecneat uxorē. Sic īcipiat nuptiæ: ne euangelista mēditus sit. Sed absit ut hoc de matre Saluatoris & viro iusto sit

Maria puerarum

*Primogenitus
Unigenitus*

Ingratia

existimandum. Nulla ibi obstetrix: nulla mulierularum sedulitas intercessit. Ipsa panis inuoluit infantem: ipsa & mater & obstetrix fuit. Et collocauit eum in presepio: quia non erat ei locus in diuersorio. Quia se tentia & apocryphorum deliramenta conuincit: dum Maria ipsa panis inuoluit infantem: & Heluidii explere non patitur uoluntatem: in diuersorio locus non fuit nuptiarum. Verum quia iam satis abunde respondimus ad id quod proposuerat ante conuenienter: & non cognouit eam donec peperit filium. Ad tertiam uenientem est questionem: ut iuxta disputationis eius ordinem etiam nostrae responsionis ordo procedat. Vult enim alios quoque filios Mariam precreasse: & ex eo quod scriptum est: Ascendit autem Ioseph in ciuitatem David: ut perficeretur cum Maria uxore sua pregnanti. Factum est autem cum ibi essent: impleti sunt dies ut pareret: & peperit filium suum primogenitum. nimirum approbare primogenitum non posse dici nisi eum qui habeat & fratres: Sicut unigenitus ille uocetur qui parerit solus sit filius. Nos autem ita distinximus. Ois unigenitus est primogenitus: non ois primogenitus est unigenitus. Primogenitum esse non tantum post quem & alii: sed ante quem nullus. Omne iquit dominus ad Aaron quod aperit uuluam ab omni carne quae offeratur domino ab hoie usque ad pecus tibi erunt. Tantum modo preciis redimant primogenita hominum & primogenita pecorum imundorum. Definiuit sermo dei quid sit primogenitum. Omne inquit quod aperit uuluam. Alioquin non est primogenitus nisi is tantum quem sequuntur fratres: tadiu sacerdotibus primogenita non debet: quod & alia fuerint procreata: ne forte partu postea non sequente unigenitus sit & non primogenitus. Redemptio inquit eius erit ab uno mense: & estimatio quinq[ue] siclis secundum scilicet sanctum. xx. oboli sunt. Tantummodo primogenita uitulorum & primogenita ouium & primogenita caprarum non redimes quia sancta sunt. Cogit me sermo dei: ut omne masculinum quod aperit uuluam si de mundis alicibus sit deo uocatum: si de mundis redimam dans precium sacerdoti. Possum respondere & dicere: Quia uide in unius mensis strigis articulo: quod primogenitum vocas: quem ante fratres sequantur ignoras. Expecta donec nascatur secundus. Nihil debeo sacerdoti: nisi & ille fuerit precreatus: per quem is qui ante natus est incipiat esse primogenitus. Non mihi ipsa apices loquentur: & me stulticia redarguent eum esse dictum primogenitum: quod aperiat uuluam: non qui habeat & fratres. Denique iterrogo de Ioane quem constat esse unigenitus: an & primogenitus fuerit: utrum ne & ipse secundum legem pro toto ei legi fuerit obnoxius. Ambigui non potest. Certe de salvatore scriptura sic loquitur: Cum expleti essent dies purgationis eorum secundum legem Moysi: duxerunt eum in hierusalem: ut offerent eum domino: sicut scriptum est in legi domini. Quia omne masculinum adaperiens uuluam sanctum domino uocabitur: & ut darent hostias secundum quod dictum est in lege domini par turtag: aut duos pullos colubag. Si haec lex tantum ad primogenitos pertinet: primo genitum autem sequentes faciunt: non debuit lex primogeniti teneri: qui de sequentibus ignorabat. Sed quia tenetur lege primogeniti etiam ille quem fratres ceteri non sequuntur: colligitur eum primogenitus vocari: qui uuluam aperiat: & ante quem nullus sit: non eum quem frater post genitus subsequatur. Moyses scribit in Exodo. Factum est autem circa medium noctem: & dominus peccatum omne primogenitum in terra aegypti a primogenito Pharaonis qui sedebat super thronum eius: usque ad primogenitum captiuum: quae est ad lacum: & omne primogenitum pecoris. Responde mihi hic quod tunc ab exterminatore fuerint interempti primogeniti fuerunt: an & unigeniti? Si primogeniti tantum illi vocantur fratres habent: ergo ab interpretatione unigeniti liberati sunt: si autem & unigeniti ceteri sunt: contra sententiam factum est: ut inter primogenitos & unigenitos morerentur. Aut unigenitos liberabis a pena & ridiculus eris: aut si confiteberis in terfectos ingratis obtinebimus & unigenitos primogenitos appellari. Extrema propositio fuit (licet id ipsum in primogenito uoluerit ostendere) fratres domini in euangelii nominari: ut ibi: Ecce mater eius & fratres eius stabant foris querentes loqui cum eo. Et alibi. Post haec ostendit capharnaum ipse & mater eius & frater eius. Et ibi: Dixerunt ergo fratres eius ad eum: Trahi hinc: & uade in iudeam: ut & discipuli tui uideant opera tua: quae facis. Nemo enim aliquis in occulto facies quod ipse in palam esset. Si haec facis: manifesta te ipsum huic mundo. Ioane desuper intercepit: Neque enim fratres eius tunc credebant in eum. Item Marcus & Matthaeus. Et docebat eos in synagoga eorum in patria sua: ita ut stupe rent & dicerent: Unde huic haec ois sapientia & uirtutes? Non hic est fabri filius: non mater eius dicit Maria: & fratres eius Iacobus & Ioseph & Simon & Iudas: & sorores eius omnes apud nos sunt. Lucas quoque in actibus apostolorum ita refert: Hi oes erant istates unanimis in oratione cum mulieribus & Maria mater Iesu & fratribus ipsius. Necnon & Paulus apostolus in eandem historiam ueritatem pari uoce concordat: Ascendi autem secundum revelationem: & neminem uidi nisi Petrum & Jacobum fratrem domini. Etrorsum in alio loco. Numquid non habemus potestatem manducandi & bibendi? Numquid non habemus potestatem uxores circumducendi: sicut & ceteri apostoli & fratres domini & Cephas? Et ne forte aliquis iudeus testimonium non admitteret: qui etiam nomina fratrum illius ediderunt: simili eos asserens in fratribus errore deceptos quo in patre testimando sunt lapsi: argute precauit: & ait haec eadem uocabula ab euangelistis in alio loco nominata: & eodem esse fratres domini filios Mariae. Matthaeus loquitur: Erant autem ibi & mulieres: haud dubium quin ante crucem domini etiam mulieres multae a longe expectantes: quae secutae fuerunt Iesu a galilea ministrantes illi. Inter quas erant Maria magdalene & Maria Iacobi & Ioseph mater: & mater filiorum zebedei. Item Marcus: Erant autem & mulieres a longe aspicientes: inter quas erant Maria magdalene & Maria Iacobi minoris & Ioseph mater & Salome. Ibi post modicum: & alias multae: quae ascenderant cum eo in hierusalem. Necnon & Lucas: Erant autem Maria magdalene & Joana & Maria Iacobi: & ceterae cum eis. Haec ictus replicauimus: ne calunietur & clamaret ea quae pro se faciant a nobis esse subtracta: & sententia sua non testimonis scripturarum sed lubrica disputatione conuulsam. Ecce inquit Iacobus & Ioseph filii Mariae quos iudaei fratres appellauerunt: Ecce Maria Iacobi minoris & Iosephi mater: minoris autem Iacobi: ad distinctionem maioris qui erat filius zebedei: sicut et in alio loco Marcus ponit: Maria autem magdalene et maria Iacobi et Iosephi uiderunt ubi poneretur: et transacto sabbato emerunt aromata: et uenerunt ad monumetum & utique ait:

De X gaudiis & luctis

utiq; ait. Quā miser; erit & ipiū de maria hoc sentire: & cū aliae fœminæ curā sepulturæ Iesu habuerint: matrē eius dicamus absentē: aut alterā esse mariā nescio quā confingamus: presertim cū euangeliū Ioannis testet̄ presentē eā illic fuisse quando illā de cruce dominus iā uiduā ut matrē Ioanni cōcordabat. Aut nunquid euāgelistæ falluntur & fallunt: ut eoz mariā matrē dicerent quos iudæi fratres esse dixerunt: O furor cæcus & in propriū exitū mens uesana. Dicis ad crucē domini matrē eius fuisse presentē: dicis Ioanni discipulo ob uiduitatem & solitudinē cōmendatā: quasi iuxta te non haberet q̄tuor filios & inumeras filias: quarū cōsortio frueret̄. Videlicet quoq; nomīas: quod scriptura nō loquit̄. Et cū oīa euangelista exēpla pponas: solius tibi Ioannis uerba nō cōplacent. Dicis transitorie ad crucē domini eā fuisse presentē: ne cōsulto preterisse uidearis: & tamē quæ cū illa mulieres fuerāt siles. Ignoscere nesciēti: nisi uiderē cōsulto reticēti. Audi itaq; Ioānes quid dicat: Stabant aut iuxta crucē domini mater eius & soror matris eius Maria Cleophæ & Maria Magdalena. Nulliq; dubiū ē duos fuisse apostolos Iacobi uocabulo nūcupatos: Iacobū Zebedei: & Iacobū Alphei: Istū nescio quē minorē Iacobū: quē Mariæ filiū: nec tamen matris domini scriptura cōmemorat: apostolū uis esse an nō: Si apostolus ē Alphei filius erit: & credit in Iesū: & nō erit de illis fratribus de quibus scriptū est. Neq; enī tūc fratres eius credebant i Iesum. Si nō est apostolus: sed tertius nescio quis Iacobus: quō est frater domini putādus: & quomō tertius ac distinctiōe maioris appellabitur minor: cū maior & minor nō inter tres sed iter duos soleāt prebere distātiā: & frater domini apostolus sit Paulo dicēte: Deinde post triēniū ueni hierusalē uideate Petru: & mansi apud illū diebus. xv. aliū apostoloḡ uidi neminē: nisi Iacobū fratrē domini. Et i eadē epistola: Et cognita gratia quæ data est mihi Petrus & Iacobus & Ioānes: qui uidebantur colunæ esse. Ne aut hunc putes Iacobū filiū Zebedei: lege actus apostoloḡ: iā ab Herode fuerat interpretus. restat cōclusio: ut Maria ista quæ Iacobi minoris scribitur mater: fuerit uxor Alphei: & soror Mariæ matris domini: quā Mariam Cleophæ Ioānes euangelista cognominat a patre siue a gentilitate familia: aut quacūq; alia causa ei nomē iponens. Si aut̄ id tibi alia atq; alia uideatur: q̄ alibi dicitur Maria Iacobi minoris mater: & hic Maria Cleophæ: disce scripturæ consuetudinē eundem hoiem diuersis nominibus nūcupari. Raguel sacer Moysi & Iethro dicitur: Gedōn nōnullis causis imnūtādi nominis ante premissis subito Hieroboal legitur. Ozias rex iuda uicissim Azarias uocatur: Mons thabor thabiriū dicitur. Rursū Hermon Phœnices coguominant sanior: & Amoreus cognominat eum sauir. Eadē cōsili plaga tribus nominibus appellatur nageb themā darion. Lege Ezechiel Petrus & Simon dicitur & Cephas. Iudas Iacobi Zelotes: in alio euangelio Thadeus dicitur: Multaq; alia: quæ ad exēplum hoz ipse sibi de oībus scripturis lector poterit congregare. Nūc illud est qđ conamur ostendere: ut fratres domini appellent̄ filii matrē eius Mariæ: qui antea nō credentes postea crediderūt: licet fieri potuerit: ut uno statim credēte alii diu creduli fuerint: & hanc fuisse matrē Iacobi & Iosephitis. i. Mariā Cleophæ uxorē Alphei: hanc dictā Mariā Iacobi minoris. Quæ si esset mater domini: magis eā ut in oībus locis matrē illius appellasset: & nō alioz: dicendo matrē alterius uoluisset intelligi. Veze in hac parte contentiosū funē nō traho. Alia fuerit Maria Cleophæ: alia Maria Iacobi & Iosephitis: dūmō constet nō eandē Mariā Iacobi & Iosephitis esse quā matrē domini. Et unde aīs fratres domini dicti sunt: qui nō erant fratres: Iā nūc doceberis quatuor modis in scripturis diuinis fīes dici natura: gente: affectu: cognatiōe. Natura Esau Iacob. xii. priarchæ: Andreas & Petrus Iacobus & Ioānes. Gēte qua oēs iudai iter se fratres uocant̄: ut in deuteronomio: Si aut̄ emeris fratrē tuū: qui est hebræus: uel quæ ē hebræa: seruiet tibi sex annis: & septiō āno dimittes eū liberū abs te: & in eodē cōstituēdo: constitues sup te principē quē elegerit dominus deus tuus: eū qui ex fratribus tuis sit. Non enī poteris cōstituere sup te hoiem alieni genā: quia non est frater tuus. Et rursū: Ne uiso uitulo fratri tui uel oue eius errātibus per uiā: negligas ea. Reuersione reduces ea fratri tuo: & reddes ea fratri tuo. Quod si nō appropiat tibi frater tuus: neq; noueris eū: colliges ea intra domum tuam: & erunt ea tecum donec querat ea frater tuus: & reddes ei. Et apostolus Paulus. Opribam inquit egoipse anathema esse a Christo pro fratribus meis cognatis secundū carnem qui sunt israelitæ. Porro cognitione fratres uocant̄: qui sunt de una familia. i. patria: quas latini paternitates interpretantur: cum ex una radice multa generis turba diffunditur: ut in Genesi. Dixit aut̄ Abraham ad Loth: non sit rixa iter me: & te: & inter pastores meos & pastores tuos: quia fratres nos sumus: ibi qđ elegit sibi Loth regionem iordanis: & eleuauit Loth ab oriente: & discesserunt unusquisq; a fratre suo. Et certe Loth non est frater Abrahæ: sed filius fratris eius Arā. Thara qđp géuit Abrahā & Nachor & Arā & Arā genuit Loth. Et rursū: Abrahā aut̄ erat ānos. lxxv. cum exiret de carra. Et sumpsit Abraham Saram uxorē suam: & Loth filiū fratris sui. Quod si adhuc dubitas fratrem fratris filium nūcupari: accipe exemplum. Cum autem audisset Abraham: quia capitius ductus est Loth frater suus: numeravit uernacula suos trecentos decem & octo. Et cum cæderet nocturni impetus descripsisset: adiecit & reduxit omnem equitatum sodomoy: & Loth fratrem suum reuocauit. Sufficiebant hæc ad ea quæ diximus approbanda. Sed ne in aliqua cauilleris: & te quasi lubricus anguis euoluas: testimonioz stringendus es uinculis: ne querulus sibiles: & dicas te magis argumentationibus tortuosis q̄ scriputaraz ueritate superatum: Iacob Isaac filius ac Rebeccæ cum fratribus insidias metuens mesopotamiam petr̄xisset: accessit & deuoluit lapidem ab ore putei: & adaquauit oues Laban fratris matris suaz. Et osculatus est Jacob Rachel: & exclamans uoce sua plorauit: & indicauit Rachel quia frater est patris eius: & quia filius Rebekæ est. Ecce & hic eadem lege qua frater sororis filius appellatur. Et iterum. Dixit autem Laban ad Jacob: Quoniam frater meus es: non seruies mihi gratis. Dic mihi quæ sit merces tua. Expletis itaq; xx. annis cum ignorante socero uxoribus filiisq; comitatus reuerteretur ad patriam: consecutus est eum Laban in monte galad. Et cū idola quæ Rachel occultabat quæsita non inuenisset in sarcinis: respondit Jacob: & dixit ad Laban.

Fat̄ sp̄mali

Quæ culpa mea est: & quod delictū meū: q̄ persecutus es me: & quare scrutatus es oīa uasa mea? Quid inuenisti de oībus rebus tuis? Pone hic in conspectu fratrū tuorū & fratrū meorū: & redarguent inter nos duos. Responde qui sint isti fratres Jacob & Laban: qui tunc fuerāt in presenti. Esau certe frater Jacob absens erat: & Laban filius Bathuel fratres excepta sorore Rebecca nō habuit. Innumerabilia sunt istiusmodi libris inserta diuinis. Sed ne longū faciā: ad extremā diuisionis partē reuertar. i. & affectū fratres dici: qui in duo scinditur. in spiritale & in commune. In spiritale: quia oīs christiani fratres uocantur: ut ibi Ecce q̄ bonū & q̄ iocundū habitare fratres in unū. Et in alio psalmo saluator: Narrabo inquit nomē tuum fratribus meis. Et alibi: Vade dic fratribus meis. Porro in cōmune: quia oīs hoīes in cōmune ex uno patre nati pari germanitatis coniungimur. Dicite ait his qui oderunt uos: fratres nostri estis. Et apostolus ad Corinthios: Siquis frater nominatur fornicator: aut auarus: aut idolis seruient: aut maledic̄us: aut ebriosus: aut rapax: cū eiusmodi nec cibū sumere: & cātera his similia. Interrogo nunc iuxta quē modū fratres domini in euāgelio intelligas appellari: iuxta naturā. Sed scriptura nō dicit: nec Mariæ eos uocās filios & Iosephū iuxta gentē. Sed absurdū est ut pauci ex iudatis uocati sint fratres: cū oīs qui ibi erant hac lege iudei fratres potuerunt appellari: iuxta affectū humani iuris ac spiritus. Verū si sic q̄ magis fratres q̄ apostoli: quos docebat ī triseccū: quos matres uocabat & fratres. Aut si oīs quia hoīes fratres stū fuit nunciari quasi propriū: ecce fratres tui querētes te: cū generaliter oīs hoīes hoc iure sint fratres. Restat igitur ut iuxta superiorē expositionē fratres eos intelligas appellatos cognatiōe: nō affectū: non gentis priuilegio: nō naturā. Quomō Loth Abrahā: quomō Jacob & Laban est appellatus frater: quomodo & filiæ Saphaad accipiunt cleſe inter fratres suos: quomodo & Abrahā ipse Sarā sororē suā habuit uxorē. Etenim ait. Vere soror mea est de patre: sed nō de matre: id est fratri est filia nō sororis. Alioquin quale est ut Abrahā uir iustus patris sui filiā coniugem sumpserit: cū in primis hoībus propter auriū sanctitatē id ipsū scriptura nō nominet malens intelligi q̄ proferri: & deus lege postea sanciat & minet: qui accepit sororē suam de patre suo uel de matre sua: & uiderit turpitudinē eius. & in ipsa uiderit turpitudinē illius: obprobriū est: exterminabuntur corā filiis generis sui: turpitudinē sororis suā detexit: peccatū suū accipient. Impēritissime hominū ista non legeras & toto scripturarū pelago derelicto ad iniuriā uirginis tuam rabiē cōtulisti exēplū eius quē fabulae ferunt: cū uulgo esset ignotus & nihil boni posset facinoris excogitare: quo nobilis fieret Diana incendisse templū: & nullo prodente sacrilegiū fertur ipse in mediū processisse clamitans sese incendum subiecisse: sc̄citantibus ephesi principibus quā ob causā hoc facere uoluisset: respondisse ut quia bene non poterā: oībus male innotescerē. Et hoc quidē grāca narrat historia. Tu uero templū dominici corporis succendiſt: tu contaminasti sanctuarium spiritus sancti: ex quo uis quadrigā fratrum & sororū processisse congetur. Deniq; cū iudæis uoce sociata dicit: Nonne hic est fabri filius? Nonne mater eius dicitur Maria: & fratres eius Iacobus & Ioannes & Simon & Iudas: & sorores eius oīs apud nos sūt? Omnes nīl de turba nō dicitur: quis te oro ante hanc blasphemā nouerat? quis di pondio supputabat. Consecutus es quod uolebas: nobilis es factus in scelere. Ego ipse qui contra te scribo: cū in eadem urbe tecū consistā: quare balbutis & erubescis: albus ut aiūt ater uel nescio. Prætermitto uitia sermonis: quibus oīs liber tuus scatet. Taceo ridiculum exordiū. O tempora: o mores. Non quero eloquētiā: quā ipse nō habens in fratre Craterio requisisti. Non in quā flagito lingua: nitorē: anima: pietatē. Apud christianos aut̄ solēcismus est magnus & uitiū turpe quid uel narrare uel facere. Ad calcem uenio: & te cornuta interrogatiōe cōcludo. siccq; tecū agam: quasi superius nihil egerim. eodēq; modo dictos esse fratres domini: quo Ioseph dictus est pater. Ego inquit & pater tuus dolentes querebamus te. Mater hæc loquitur: nō iudæi: & ipse euāgelistā referens: Et erāt pater & mater illius admirātes sup his quā dicebantur de eo: & his similia quā iam enumerauimus: in quibus parētes uocabantur. Ac ne forte de exemplariō: ueritate causeris: quia tibi stultissime p̄sualisti grācos codices ēē falsatos: ad Ioānis euāgeliū uenio: in quo plēiſlime scribitur: Inuenīt Philip̄ pus Nathanael. & ait illi: Q uem scripsit Moyses in lege: & prophetæ: Inuenīmus Iesū filiū Ioseph a nazareth. Certe hoc in tuo codice continentur. Responde mihi quomō Iesus sit filius Ioseph: quē constat de spiritu sancto esse procreatū. Vere Ioseph pater fuit: quis sic hebes dicere non audebis. An putabatur? Eodē mō astimentur & fratres: quo æltimatus est & pater. Sed quoniam iam e cautibus et confragosis locis enauigauit oratio: pandēda sunt uela: et in epilogos illius irruendū: in quibus sciolus sibi uisus Tertullianū in testimonium uocat: et Victorini p̄staionensis episcopi uerba proponit. Et de Tertulliano quidē nihil amplius dico q̄ ecclesia hoīem non fuisse. De Victorino uero id assero: quod et de euāgelistis fratres eum dixisse domini non filios Mariæ. Fratres aut̄ eo sensu quem superius exposuimus propinquitate: non natura. Verum nugas terimus: et sōte ueritatis omisso: opinionum riūulos cōsectamur. Nunquid non possū tibi totam ueterē scriptorū grāciā com̄ mouere: Egnatiū: Polycarpū: Hirenāum: Iustinum martyres: multosq; alios apostolicos & eloquentes uiros: qui aduersus Hebioneū et Theodotū byzātium: Valentīnum hæc eadem sentientes plena sapientia uolumina conscriperunt: quā si legiſſes aliquando plus saperes. Sed melius puto breuiter ad singula respōdere: q̄ diuitiū ignorando uolumen extendere. in illud nunc impetum facio in quo tu uirginitatem & nuptias comparando: disertus esse uoluisti. Risimus int̄ prouerbium: camelum uidimus saltitanē. Dicis: Nunquid meliores sūt uirgines Abram̄ Isaac & Iacob: qui habuere coniugia? Nunquid non quotidie dei manib⁹ paruuli singuntur in uentribus: ut merito erubescere debeamus Mariam nupsisse post partum? Q uod si hoc illis turpe uideatur: superest ut non credant etiam deum per genitalia uirginis natum. Turpis est enim iuxta eos deum p uirginis pudēda genitū: q̄ uirginē suo uiro nupsisse post partum. Junge si liber & alias naturae cōtumelias nouem in eis ueterū in soleſcētē: fastidia: partum: sanguinē: pānos. Ipse tibi describat infās tegmē mēbranā: solito cōuolutus

L uadīa fr̄tūrū

O mīs de mūlī dīcū
R uētē dīpōndiō ūppūbūtē
A lōus nōrū ūs nōfīo

Cōmūt̄ ūt̄rōgāt̄iō

B uābūdā ūt̄ ūt̄rō
S t̄rōdū ūt̄ ūt̄rō
T ūt̄p̄ll̄hām̄s

C amēlū ūt̄ ūt̄rō

Membra nō ūt̄ ūt̄rō
Serrula ūt̄ ūt̄rō
Donatione ūt̄ ūt̄rō
vī ūt̄ ūt̄rō ūt̄ ūt̄rō

Xogmata & Maria

conuolutus. Ingerantur dura presepio: uagitus paruuli: octauæ diei circuncisio: tempus purgationis: ut probe tur imundus. Non erubescimus: nō silemus. Quanto sunt humiliora quæ pro me passus est: tanto plus illi debet. Et cum oia replicaueris: cruce nihil contumeliosius proferes: quā profitemur & credimus: & in qua de hostibus triūphamus. Sed ut hæc quæ scripta sunt non negamus: ita ea quæ nō sunt scripta renuimus. Natū deū esse de uirgine creditus: quia legimus: Mariā nupsisse post partum non creditus: quia non legimus. Nec hoc ideo dicimus: quo nuptias cōdēnemus (ipsa quidē uirginitas fructus est nuptiarē) sed quod nobis de sanctis uiris temere aestimare nihil liceat. Possimus enim hac estimationis possibilitate cōtēdere plures quoq; uxores habuisse Joseph: quia plures habuerit Abrahā: plures habuerit Iacob: & de his esse uxoris fratres domini: qd' pleriq; nō tam pia q̄ audaci temeritate configunt. Tu dicas Mariā uirginē nō permāsse. ego mihi plus uēdico etiam ipsū Joseph uirginē fuisse per Mariā: ut ex uirginali coniugio uirgo filius nasceretur. Si enim in uirū sanctū fornicatio non cadit: & aliā eū uxori habuisse nō scribit: Mariæ aut̄ quā putatus est habuisse: custos potius fuit q̄ maritus. Relinquitur uirginem eū māssisse cū Maria: qui pater domini meruit appellari: & quia de/cōpulatione uirginitatis & nuptiarum sū aliquā dicturus: obsecro lecturos: ne me putent nuptiis detraxisse in uirginum laude: & aliquā fecisse distantia: inter sanctos ueteris testamēti & noui. i. inter eos qui habuere cōiugia: & hos qui a cōplexu mulierē penitus recesserunt. Verū pro conditiōē tēpore aliae eos tunc subiacuisse sentētia: & aliae nos: in quos fines sēculorū decurrerūt. Quādiu lex illa permāsit. Crescite & multiplicamini & replete terrā: & maledicta sterilis quæ nō parit semen in israel: nubebant oēs: & nubebant: & derelictis parētibus siebant una caro. Quādō uero uox illa pertonuit: Tēpus breuiatū est: reliquū est: ut qui habet uxores sic sint quasi nō habentes: adherentes domino unus cū eo efficimur spiritus & quare: quia sine uxore est: & cogitat ea quæ dei sunt quomō placeat deo. Qui aut̄ cū uxore est: sollicitus est quæ sūt huius mundi: quomō placeat uxori. Et diuisa est mulier: & uirgo quæ non est nupta: cogitat quæ sunt dei: ut sit sancta corpore & spiritu. Nā quæ nupta est: cogitat quæ sunt mundi: quomodo placeat uiro. Quid oblatras? Quid repugnas? Vas electionis hæc loquitur: Diuisa est dicens mulier & uirgo. Vide quantæ felicitatis sit quæ & nomen sexus amiserit uirgo: iā mulier non uocatur. Quæ nō est nupta cogitat quæ sunt domini: ut sit sancta corpore & spiritu. Virginis diffinitio sanctam esse corpore & spiritu. quia nihil prospic carnem habere uirginem: si mente quis nupserit. Quæ uenit nuptia est cogitat quæ sunt mundi: quomodo placet uiro. Idem tu putas esse diebus & noctibus uacare orationi: uacare ieuniis. & ad aduentum mariti expolire faciē: gressum frangere: simulare blanditias. Illa hoc agit ut turpior appareat: & naturæ bonū infuscat iniuria. Hæc ad speculum pingitur: & in contumeliam artificis co[n] Natur pulchrior esse q̄ nata est. Inde infantes garriunt: familia perstrepit: liberi ab osculis & ab ore dependent: cōputantur sumptus: impendia preparantur. hinc cocorū accincta manus carnes terit: hinc textricū turba comurmurat. nunciatur interim uir uenisse cum sociis. Illa ad hirundinis modū lustrat uniuersa penetralia: si thorus rigeat: si pauimenta uerterint: si ordinata sint pocula: si prandiū preparatum. Responde quæso iter ista ubi sit dei cogitatione: & hæc felices domus. Ceteræ ubi tympana sonant: tibia clamat: lyra garris: cymbalū concrēpar: quis ibi dei timor? Parasitus in contumeliis gloriatur: ingrediūtur expositæ libidinum uictimæ: & tenuitate ueltiū nudæ impudicis oculis ingeruntur. His infelix uxor aut lætatur aut perit: aut si tristatur offendit matritus & hinc iurgia concitantur: hinc discordia seminarium repudiit. Aut si aliqua inuenitur domus: in qua ista non siant: quæ tamen rara est: ipsa dispensatio domus: liberoru[m] educatio: necessitates mariti: correctio seruulorum: quæ a dei cogitatione non auocent. Defecerunt inquit scripture Saræ muliebria: post quod dicitur ad Abraham: Omnia quæcūq; dicit tibi Sara audi uocem eius: quæ non est in partus anxietibus & dolore: quæ deficiens mēstrui crux officiis mulier esse desistit: a dei maledictione fit libera. nec est ad uirū cōuersio eius: sed econtrario uir subiicitur ei: & domini uoce precipitur: Oia quæcūq; tibi dicit Sara audi uocem eius: & sic cipiunt uacare orationi: quia q̄diu in coniugio debitum soluitur: orandi preterit instantia. Non negamus uiduas: non negamus maritatas sanctas mulieres inueniri: sed quæ uxores esse desierint: quæ i ipsa necessitate cōiugii imitantur uirginum castitatem. Hoc est quod apostolus breuiter Christo in se loquente testatus est: nupta cogitat quæ sunt mundi: quomodo placeat uiro: nobis super hoc campū intelligentiae dereliquens. Neq; tamen alicui necessitatē imponit aut laqueum: sed id quod honestum est suadet: uolens omnes esse sicut seipsum: & q̄q de uirginitate domini preceptum non habeat: quia ultra hoies est: & quodāmodo ipudentis erat aduersum naturam cogere: alioq; modo dicere: Volo uos esse quod angeli sunt? Vnde & uirgo maioris est meriti: dū id contennit: quod si fecerit non delinquit nihilominus in coherentibus infert: Consiliū autem do tanq̄ misericordiam consecutus a domino: ut sim fidēlis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem: quia bonum est homini sic esse. Quæ est ista necessitas? Ve pregnantibus & nutrientibus in illa die. Ideo silua succrescit: ut postea recidatur. Ideo ager seritur ut metatur. Jam plenus est orbis: nos non capit: quotidie bella secant: morbi subtrahunt: naufragia absorbent & nihilominus de terminis litigamus. De hoc numero sunt illi qui agnum sequuntur: qui uestimenta sua non coinquinauerunt. uirgines enim permanerunt. Observa quid significet coinquinauerunt: Ego non audeo exponere: ne heluidius calūnietur. Quod autem aīs quosdam es: se uirgines tabernarias: ego tibi plus dico esse in his & adulteras: & quod magis mireris clericos esse caupones: & monachos impudicos. Sed quis non statim intelligat: nec tabernariam uirginem: nec adulterum monachū: nec clericum posse esse cauponem? Nunquid uirginitas est culpa? Sed simulator uirginitatis in crimine est. Ego certe ut aliis personis pretermis ad uirginem ueniā: quæ institorias exercet artes: nescio an corpore qd scio spiritu uirgo non permanet. Rhetorici sumus: & i morem declamatoꝝ paululum lusimus. Tu nos Hel-

*Joseph uirgo custos manu
potius q̄ maritus.*

Virginij diffinitio

Molestie - nuptiarum

*Divordia formarū repudij
Heresiūtis?*

Campus intelligēns

Tabernaria uirgo

Institorijs artis.

Ab hysibz vmpoz. laudis

uidi coegisti: qui iam euangelio coruscante eiusdem uis esse gloriae uirgines & maritatas. Et quia arbitror te ueritate superatū ad detractionē uitae meæ & ad maledicta conuerti solent enim hoc & mulierculæ facere: quæ uictoribus dominis male optant in angulis illud dico preueniens gloriae mihi fore tua conuicta: cū codem quo Mariæ detraxisti ore me saceres: & caninā facundiā seruus domini pariter experiatur & mater.

L Argumentum sequentis Libelli excerptum ex Gennadio de uiris illustribus.

Vigilantius presbyter natione Gallus hispaniae barcelonensis ecclesiæ parrochiæ tenuit. Scriptus & ipse quidē zelo religionis aliqua. sed uictus studio humanæ laudis: & presumens supra vires suas: hō linoua politus: non sensu scripturæ exercitatus: exposuit prauo ingenio secundā Danielis uisionē: sacerdotū quoq; reliquias miniime uenerandas: uigilias non custodiendas: & alia locutus est friuola: quæ i catalogo hareticorum necessario exponentur.

Beati Hieronymi Presbyteri in Vigilantium hereticum.

Vita in orbe monstra generata sunt: Centauros & sirenas: ululas & onocrotalos in Esaia legimus. **I**ob Leuiathan & Behemoth mystico sermone describit. cerberus & stymphalidas apriūq; erimantium & leonē nemā: chimerā atq; hydram multos & capitum narrant fabulæ poetarū. Cacum desribit Virgiliius, triformē geryonē hispaniæ perdiderunt. Sola Gallia monstra non habuit: sed uiris semper fortibus & eloquentissimis abundauit. Exortus est subito Vigilantius seu uerius dormitatius: qui i mundo spiritu pugnet contra Christi spiritum & martyrum neget sepulchra ueneranda dānandas dicat esse uigilias: nunq; nisi in pasca alleluia cantandū continentia hceresim: pudicitia libidinis seminarium. Et quomō Euphorbus in Pythagora renatus esse perhibetur: sic & in isto Iouiniani mens prava surrexit: ut & in illo & i hoc diaboli respondere cogamur insidiis: cui iure dicitur. Semen pessimum para filios tuos occisiōi peccati patris tui. Ille romanæ ecclesiæ auctoritate dānatus inter phasides aues & carnes suillas non tam emisit spiritū q; crux uit. Iste caupo callaguritanus & in peruersu propter nomen uituli mutus. **Q** uintilianus miscet aquam uino: & de artificio prisino suæ uenena perfidie catholicæ fidei sociare conatur: impugnare uirginitatē: odisse pudicitia: in coniuicio sacerdotaliū contra sanctoꝝ ieunia proclamare: dū inter phialas philosophatur: & ad placetas liguriens: psalmos modulatione mulcetur: ut tantū inter epulas David & Idithim & Asaph & filiorū Chorē cantica audire dignetur. Hæc dolentis magis effudi aīo q; ridentis: dū me cohære nō possum: & iniuriā apostoloꝝ ac martyrū surda nequeo aure transire. Proh nefas episcopos sui sceleris dicitur habere consortes: sitemen episcopi noī in andi sunt: qui non ordinant diaconos: nisi prius uxores duxerint: nulli cælibi credentes pudicitiam: imo ostendentes q; sancte uiuant: qui male de oībus suspicantur: & nisi pregnātes uxores uiderint clericos: infantesq; de ulnis matrū uagientes: Christi sacramenta non tribuunt. **Q** uid facient orientis ecclesiæ: quid ægypti & sedis apostolicæ: quæ aut uirgines clericos accipiunt: aut continent: aut si uxores habuerint: mariti esse defūtūt: Hoc docuit dormitatius: libidini frena permittens: & naturalē carnis ardorem qui i adolescentia plærūq; feruescit suis hortatibus duplicans: imo extingueſ coitu fœminarū: ut nihil sit: quo distemus a porcis: quo diffaramus a brutis animantibus: quo ab equis: de quibus scriptum est: Equi insanientes in fœminas facti sunt mihi: unusquisq; in uxorem proximi sui hinniebat. Hoc est quod loquitur per David spiritus sanctus: Nolite fieri sicut equus & mulus: quibus non est intellectus. Et rursum de dormitatio & sociis eius: In charmo & freno maxillas eorū constringe: qui non approximant ad te. Sed iam tempus est: ut ipsius uerba ponētes ad singula respondere nitamur. Fieri enim potest: ut rursum malignus interpres dicat fictam a me materiam: cui rhetorica declamatione respondeam: sicut illa quam scripsi ad Galliam: matri & filiæ inter se discordantibus. Auctores sūt huius dictatiūculæ meæ sancti presbyteri Riparius & Desiderius: qui parochias suas uiciūlia illius scribunt esse maculatas. miseruntq; libros per fratrem Sisinnium: quos inter crapulam stertens euomuit: & asserrunt repertos esse nonnullos: qui fauentes uitiis suis: illius blasphemis acquiescat. Est quidem impetratus: & uerbis & scientia & sermone inconditus: nec uera quidem potest defendere. Sed propter homines sacerduli & mulierculas oneratas peccatis: semper discentes: & nunq; ad scientiam peruenientes: una locubratiūcula illius teniis respondebo: ne sanctoꝝ uirorum qui ut hæc facerem: me deprecati sunt: uidear litteras respuisse. Nimirum responderet generi suo: ut qui de latōnum & conueniarum natus est semine: quos cōsul Pompeius edomita hispania: & ad triumphū redire festinans: de pirenai iugis depositus: & in unum oppidū congregavit unde & conueniarū urbs nomen accepit. Hucusq; latrocinetur contra ecclesiam dei: & de Teutonibus aruis celtiberisq; descendens incurset Galliarum ecclesiæ: portetq; nequaq; uexillum Christi: sed insigne diaboli. Fecit hoc idem Pompeius etiam in orientis partibus: ut Cilicibus & Isauris pyratis latronibusq; superatis: sui nominis inter Ciliciam & Isauriam conderet ciuitatem. Sed hæc urbs hodie seruat scita maiorum: & nullus in ea ortus est dormitatius. Gallæ uernaculum hostem sustinent: & hominem moti capit: atq; Hippocratis uinculis alligandum: sedentem cernunt in ecclesia: & inter cætera uerba blasphemia: ista quoq; dicentem: **Q** uid necesse est te tanto honore non solum honorare: sed etiam adorare illud nescio quid: quod i modico uasco trāferendo colis: Et rursum i eodem libro. **Q** uid puluerem lintheamine circundatum adorando oscularis: Et in consequentibus prope ritum gentiliū uideamus sub pretextu religionis introductū in ecclesiis sole adhuc fulget: moles cæreorum accendi: & ubiq; puluſculum nescio quid in modico uasco precioso lintheamie circū datum osculant̄ adorant. Magnum honorē prebent huiusmodi homines beatissimos martyribus: quos putant de uilissimis cæreolis illustrandoꝝ: quos agnus qui est in medio throni cum oī fulgore maiestatis suæ illustrat. **Q** uis enim in insanū caput aliquādo martyres adorauit: quis hominē putauit deū: nōne Paulus & Barnabas: cū

Conuicta

nabas: cum a lycaonibus Iupiter & Mercurius putarentur: & eis uellent hostias immolare: sciderunt uestimenta sua & se homines esse dixerint: non q; meliores non essent olim mortuis hominibus Ioue atq; Mercurio: sed q; sub gentilitatis errore honor eis deo debitus deferretur. Q uod & de Petro legimus: qui Cornelium se adorare cupiētem: manu subleuauit: & dixit: Surge. nam & ego homo sum. Et audes dicere illud nescio quid quod in modico uasco transferendo colis? Q uid est illud nescio quid: scire desidero. Expone manifestius: ut tota libertate blasphemis puluisculum nescio quid in modico uasco præcioso lintheamine circundatum. Dolet martyrum reliquias præcioso operiri uelamine: & non uel pannis uel cilicio colligari: uel proiici in sterquilini um: ut solus Vigilantius hebrius & dormiens adoretur. Ergo sacrilegi sumus quando apostolos basilicas ige diuīm. Sacrilegus fuit Constantinus imperator: qui sanctas reliquias: Andreæ. Lucas & Timothei translatit constantinopolim: apud quas demones rugiunt: & habitatores Vigilantii illorum se sentire presentiam confitentur. Sacrilegus dicendus est & nunc Augustus Arcadius: qui ossa beati Samuelis longo post tempore de iudea transtulit thraciā. Oes episcopi nō solū sacrilegi sed & satui iudicandi: qui rē uilissimā & cineres dissolutos in serico & uase aureo portauerunt. Stulti oīum ecclesiæ populi: qui occurrerunt sacerdotis reliquiis: & tanta letitia sūt iocūdati: quasi præsentē uiuentēq; pphetā cernerent: atq; fusciperēt ut de Palæstina usq; ad chalce donē iungerent populoꝝ examina: & in Christi laude una uoce resonarent. Videlicet adorabant Samuelē & nō Christū: cuius Samuel & leuita & pphetes fuit. Mortuū suspicaris: & iccirco blasphemas. Lege euāgeliū. Deus Abrahā. deus Isaac: deus Iacob: non est deus mortuorū: sed uiuorū. Si ergo uiuunt: honesto iuxta te carcere nō claudunt. Ais enī uel in simu Abrahā: uel in loco refrigerii: uel sub ter aram dei aīas apostolos & martyrs cō sedisse: nec posse de suis tumulis & ubi uoluerint adesse presentes. Senatoriæ uidelicet dignitatis sūt: & nō inter homicidas tērriſmo carcere: sed in libera honestaq; custodia in fortunatorū insulis & in cāpis elysiis recludantur. Tu deo leges pones. Tu apostolis uincula iniicias: ut usq; ad diē iudiciū teneantur custodia: nec sint cū domino suo: de quibus scriptū est. Sequitur agnū quoq; uadit. Si agnus ubiq; ergo & hi qui cū agno sūt ubiq; esse credendi sunt: Et cū diabolus & dæmones toto uagent̄ i orbe: & celeritate nimia ubiq; presentes sint: martyres post effusionē sanguinis sui ara operientur inclusi: & inde exire nō poterunt. Dicis in libello tuo: q; dū uiuimus: mutuo pro nobis orare possumus. postq; aut̄ mortui fuerimus nullius sit pro alio exaudiēdaoratio. p̄fertim cū martyres ultionē sui sanguinis obsecrantes impetrare non quierint. Si apostoli & martyres adhuc i corpore constituti possunt orare pro cæteris: quando pro se adhuc debent esse solliciti: quanto magis post coronas uictorias & triumphos. Vnus hō Moyses sexcentis milibus armatorū impletat a deo ueniam: & Stephāus imitator domini sui: & primus martyr in Christo: pro persecutoribus ueniam deprecatur: & postq; cū Christo esse cœperint: minus ualebunt. Paulus apostolus ducenta septuaginta sex sibi dicit in naui animas condonatas & postq; resolutus esse cœperit cum Christo: tunc ora clausurus est: & pro his qui in toto orbe ad suum euangelium crediderunt: mutire non poterit. Meliorq; erit Vigilantius canis uiuēs: q ille leo mortuus. Recte hoc de ecclesiaste proponerē: si Paulum in spiritu mortuum confiterer. Deniq; sancti non appellātur mortui: sed dormientes. Vnde & Lazarus qui resurrecturus erat dormisse phibetur: & apostolus uetat thessalonicēses de dormientibus contrastari. Tu uigilans dormis: & dormiens scribis: & proponis mihi librum apocryphum: qui sub nomine Esdræ a te & similibus tui legitur: ubi scriptum est: q post mortem nullus pro aliis audeat deprecari: quem ego librum nunq; legi. Q uid enim necesse est in manus sumere: quod ecclesia nō recipit. Nisi forte balſamum mihi & barbellū & theſaurum Manichæi: & ridiculū nomē Leusiboræ proferas: & quia ad radices p̄renati habitas: uicinusq; es Hiberia Basilidis antiquissimi hæretici & iperitæ scientiæ: incredibilia portenta p̄sequeris: & proponis quod totius orbis auctoritate dannaſ. Nā in cōmētariolo tuo: quasi pro te faciens de Salomone sumis testimoniū: q Salomon oīo non scripsit: ut qui habes alterum Esdrā: habeas & Salomonē alterū: & si tibi placuerit: legitō fictas reuelationes oīum patriarcharū & prophetarū: & cū illas didiceris inter milieꝝ textrinas cātato: imo legendas propone in tabernis tuis: ut facilius per has menias uulgus idoctum prouoces ad bibendum. Cæreos aut̄ non clara luce accendimus: sicut frustra calūniaris sed ut noctis tenebras hoc solatio temperemus: & uigilemus ad lumen: ne cæci tecū dormiamus in tenebris. Q uod si aliqui propter impietiam & simplicitatē sacerularū hominum: uel certe religiosarū sceminarū: de quibus uere possumus dicere: consueor zelum dei habent: sed nō secundum scientiā: hoc pro honore martyrum faciunt: quid inde perdis. Causabuntur quondam & apostoli: q periret unguentum sed domini uoce correpti sunt. Neq; enim christus indigebat unguento: nec martyres lumine cærorū: & tamen illa mulier in honore christi hoc fecit: deuotioq; mentis eius recipitur. Et quicūq; accendūt cæreos secundū fidē suā habēt mercedē: dicēte apostolo: unusquisq; in suo ſeu abūdat. Idolatras appellas huiuscmodi homines. Non diffiteor oīs nos qui in christo credimus: de idola triæ errore uenisse. Nō enī nascimur: sed renascimur christiani. Et quia quondam colebamus idola: nunc deū cole re non debemus: ne simili eū uideamur cū idolis honore uenerari. Illud fiebat idolis: & iccirco detestandū est. hoc fit martyribus: & iccirco recipiendū est. Nā & absq; martyrū reliqis: p totas orientis ecclesias quando legē dum est euāgeliū: accēdunt̄ lumiaria iā sole rutilāte: nō utiq; ad fugandas tenebras: sed ad signū lætitiae demō strandū. Vnde et uirgines ille euāgelicaꝝ semper habēt accēdas lāpades suas. Et ad apostolos dicitur. Sint lūbi urī p̄cincti: et lucernæ ardentes in manibus urīs. Et de Ioāne baptista. Ille erat lucerna ardens et lucēs: ut sub typo luminis corporalis illa lux ostendatur: de qua i psalterio legimus. Lucerna pedibus meis uerbum tuū domine: et lumē semitis meis. Male facit ergo romanus episcopus: q sup mortuorū hominū Petri et Pauli secūdū nos ossa uenerāda: secūdū te uile puluisculū offert dñō sacrificia: et tumulos eorū christi arbitrat̄ altaria. Et nō

Tertullianus

solum unius urbis: sed totius orbis errant episcopi: qui caput Vigilantiū cōtēnentes: ingrediuntur Basilicas
mortuorum i qbus puluis uilissimus & fauilla nescio quae iacet lintheamīc colligata: ut polluta oia polluat: & qua
si sepulchra pharisaica foris dealbata sint: cū intus imūdo cinere iuxta te īmunde oia oleat atq; fordeat: Et post
hæc de barathro pectoris tui cœnosā spurciā euomens audes dicere. Ergo cineres suos amant aīæ martyrum: &
circūvolant eos: scimpq; presētes sūt: ne forte si aliquis peccator aduenerit: absentes audire nō possint. O porten
tū in terras ultimas deportandū. Rides de reliquiis martyrū: & cū auctore huius hæreſeos Eunomio: ecclesiis
christi calūniā struis: nec tali societate terroris: ut eadē cōtra nos loqueris: quæ ille cōtra ecclesiā loquitur. Oēs
eni sectatores eius basilicas apostolorum & martyrū nō ingrediūtur: ut scilicet mortuū adorent Eunomiū: cuius
libros maioris auctoritatis arbitrantur q̄ euāgelia: & in iplo credūt esse lumen ueritatis: sicut aliae hæreſes paracli
tum in Montanū uenisse contédūt & Manichæū ipsū dicunt esse paraclitū. Scribit aduersū hæreſim tuā: quæ
olim erupit aduersū ecclesiā ne & in hoc quasi repertor noui sceleris glorieris. Tertullianus uir etuditissimus i-
signe uolumen qd̄ scorpiacū uocat rectissimo nomine: quia arcuato uulnere in ecclesiæ corpus uenena diffu-
dit: quæ olim appellabatur caicia hæreſis & multo tēpore dormiens uel sepulta: nunc a dormitatioſuſ ſuscitata eſt
miror q̄ nō dicas nequaq; perpetranda martyria: deū enī qui ſanguinē hircorum taurorumq; non querat: multo ma-
gis hominū nō requiriſe. Q uod cū dixeris: imo & si nō dixeris ita habeboris quasi dixeris. Q ui enī reliquias
martyrū aſleris calcandas eſſe: phibes ſanguinē ſūdi: qui nullo honore dignus eſt: De uigiliis & pnoctatioibus
in basilicis martyrū ſepe celebrādis i altera epiftola quā ferme ante biēniū sancto ripario preſbytero ſcripſerā
reſpōdi breuiter. Q uod ſi ideo eas aſtimas reſpuēdas: ne ſepe uideamur paſcha celebrare: & nō ſolennes poſt
annū exercere uigilias: ergo & die dominico non ſūt Christo offerēda ſacrificia: ne reſurrectiōis domini crebro
paſcha celebremus: & icipiamus nō unū paſcha habere: ſed plurima. Error aut & culpa iuuēnū uilissimārūq;
mulierē: qui p noctē ſepe deprehendit: nō eſt religiosis hoībus i putandus: quia & uigiliis paſcha eſte quid fie-
ti plārūq; coiūcitur: & tamē paucorū culpa nō preiudicat religioni: qui & abſcq; uigiliis preſete errare uel i ſuis
uel i alienis domibus. Apostolorum fidē Iudea perditio nō deſtruxit. Et nīras ergo uigilias malā alioq; uigiliā nō
deſtruēnt: quin potius pudicitiā uigilare cogant: qui libidini dormiunt. Q uod enī ſemel feciſſe bonū eſt: non
poſt malū eſſe ſi frequenter fiat aut ſi aliqua culpa uitāda eſt: nō ex eo q̄ ſepe: ſed ex eo quod fit aliquando:
culpabile eſt: nō uigilemus itaq; diebus paſcha: ne expectata diu adulterorū desideria cōpleantur: ne occaſionē
peccandi uxor inueniat: ne maritali nō poſſit recludi clauē. Ardentius appetitur quicquid eſtrarius. Nō poſlū
uniuersa percurrere: quæ ſanctorū preſbyterorū litteræ cōprehendūt. de libellis illius aliquid proferā. Argumē
tatur cōtra ſigna atq; uirtutes: quæ in basilicis martyrū ſiunt. & dicit eas incredulis prodeſſe: nō credentibus: q̄
ſi nūc hoc querat: quibus ſiant: & nō qua uirtute fiat. Eſto ergo ſigna ſint infidelium: qui quoniā ſermoni & do-
ctrinæ cedere noluerūt: ſignis adducant ad fidē: & dominus i credulis ſigna faciebat: & tamē nō i cīrco domi-
ni ſugillāda ſūt ſigna: quia illi infideles erāt. Sed maiori admiratiōi erunt: quia tantæ fuere potentia: ut etiā mē-
tes duriflmas edomarent: & ad fidē cogerēt. Itaq; nolo mihi dicas ſigna infidelium ſūt: ſed reſponde quomō i ui-
lissimo puluere & fauilla nescio quā: ſā ſi ſignoq; uirtutūq; preſentia. Sētio ſētio inſcēcillimā mortaliū qd̄
doles: quid timeas. Spiritus iſte imūdus qui hæc te cogit ſcriberēt: ſepe hoc uilissimo tortus eſt puluere: imo ho-
dieq; torquetur: & qui in te plagaſ diſſimulat: in cæteris confiteat. Niſi forte in morē gentiliū i piorum. Porphy-
ri & Eunomi. has preſtigias dæmonū eſſe cōfingas: & nō uere clamare dæmones: ſed ſua ſimulare tormenta.
Do cōſiliū. Ingrēdere Basilicas martyrū & aliquando purgaberis. inuenies ibi multos ſocios tuos: & nequaq;
cæreis martyrū qui tibi diſplicent: ſed flāmis inuifibilibus cobureris: & tūc fateberis quod nūc negas: & tuū no-
men qui in Vigilantio loqueris: libere proclamabis te eſſe aut Mercuriū propter nūmō & cupiditatē: aut No-
cturnū iuxta Plauti Amphitriōnē: quo dormiente in Alcmenæ adulterio: duas noctes Iupiter copulauit ut ma-
gnæ fortitudinis Hercules naſceret: aut certe liberū patrē pro ebrietate & cantharo ex humeriſ: depēdēte: & ſe
per rubente facie: & ſpumantibus labiis effrenatisq; conuitiis. Vnde & in hac prouincia cū ſubitus terremotus
noctis medio oēs de ſono excitaſſet: tu prudentiſſimus & ſapienſiſſimus mortalium nudus orabas: & refrebas
nobis Adā & Euā de paradiſo eieſtos ſic oraffe. & illi quidē apertiſ oculis erubuerunt: nudos ſe eſſe cernentes:
& uerenda texerunt arborū foliis: tu & tunica & fide nudus: ſubitoq; timore perterritus: & aliiquid habens no-
cturnū crapularū ſanctorū oculis obſcenam partē corporis ingerebas: ut tuā indicares prudentiā. Tales ha-
bet aduersarios ecclesia. Hi duces contra martyrū ſanguinem dimicant. huiuscemodi oratores contra apoſto-
los pertonant. immo tam rabidi canes contra Chriſti latrant diſcipulos. Ego conſiteor timorē meū: ne forſitan
de ſuperſtitione deſcendat. Q uando iratus fuero: et aliiquid mali in meo aio cogitauerō: et me nocturnū fan-
tasina deluſerit: Basilicas martyrū intrare non audebo: ita totus: et corpore et aio pertremiſco. R ideas forſitan
et muliercularū deliramenta ſubſanneſ. Non erubesco earū fidem: quæ priuā uiderunt dominū reſurgentē:
quæ mittuntur ad apoſtolos: quæ in mīc domini Saluatoris ſanctis apoſtolis cōmendantē. Tu ruſtato cū ſacu-
li hoībus. ego iejuuabo cū ſemis: imo cū religiosis uiris: q̄ pudicitiā uultu preferūt: et pallida iugū cōtinētia ora-
portātē Chriſti oſtēdūt uerecundiā. Videris mihi dolere et aliud: ne ſi inoleuerit apud Gallos cōtinētia et ſo-
brietas atq; iejuiniū: tabernātē tuā lucra non habeant: et uigilias diaboli ac temulenta conuiuia tota nocte exer-
cere non poſſis. Præterea iſdem ad me relatum eſt epiftolis: q; contra auctoritatem apoſtoli Pauli: immo Pe-
tri: Ioannis: et Iacobi: qui dextra dederunt Paulo et Barnabæ cōmunicationis et preceperunt eis: ut pauperum
memores eſſent: tu prohibeas Hieroſolimam in uſus ſanctorum aliqua ſumptuum ſolatia dirigi. Videlicet ſi
ad hoc respondero: statim latrabis meam me causam agere: qui tanta cūctos largitate donasti: ut niſi uenifles
Hieroſolymā

Hierosolymā:& tu:as uel p̄nōg: tuo:ū pecunias effudisse: oēs periclitaremur fame. Ego hoc loquor: qd' beatus apostolus Paulus in cunctis pene epistolis suis loquitur: & precipit in ecclesiis gentiū per unā sabbati: hoc est in die dominico oēs cōferre debere. quæ Hierosolymā in sanctorū solatia dirigant: & uel p̄ discipulos suos: uel quos ipsi pbauerint: & si dignum fuerit: ipse aut̄ dirigat: aut perferat qd' collectum est. In actibus apostolo rū loquens ad Fœlicē presidē: post annos ait plures elemosynas facturus in gentē meā ueni Hierosolymam: & oblationes & uota: in quibus inuenient me purificatū in tēplo. Nunquid in alia parte terrarum& i iis ecclesiis quas nascentes fide sua erudiebat: quæ ab aliis acceperat: diuidere nō poterat? Sed sāctis pauperibus dare cu / piebat: qui suas pro christo facultatas relinquentes: ad domini seruitutē tota mēte cōuerſi sunt. Longū ē nūc si de cunctis epistolis eius oīa testimonia reuoluere uolucro: in quibus hoc ait: & tota mēte festinat: ut Hierosolymā & ad sancta loca credēt: bus pecuniae dirigātur. nō i auaritiā: sed in refrigeriū. nō ad diuitias cōgregādas: sed ad ibecillitatē corpusculi sustētandā: & frigus atq; inediā declinandā. Hac in iudæa usq; hodie p̄seuerante cōsuetudine: nō solū apud nos: sed & apud hebræos: ut qui in lege domini meditant̄ die ac nocte: & patrē non habet in terra: nisi solū dēū synagogā: & totius orbis foueant ministeriis. ex æqtate dūtaxat: nō ut aliis refrige riū: & aliis sit tribulatio: sed ut alioz abūdantiā: alioz sustentet iopiā. Respondebis hoc unūquēq; posse in p̄ia sua facere. nec paupes defuturos: qui ecclēs. & opibus sustētādi sint. Nec nos negamus cunctis pauperibus etiā iudæis & Samaritanis. si tanta sit largitas: stipes porrígendas. Sed apostolus faciēdā quidē docet ad oēs elemo synā: sed maxime ad domesticos fidei. De quibus & saluator in euāgelio loquebat̄. facite uobis amicos de mā mona iniquitatis qui uos recipiāt in æterna tabernacula. Nunquid isti paupes iter quoq; pannos & ingluuiem corporis flagrans libido dominatur: possūt habere æterna tabernacula: qui nec presentia possidēt nec futura. Nō enī simpliciter paupes: sed paupes spiritu beati appellant̄: de quibus scriptū est: Beatus qui ī intelligit sup̄ ege nū & pauperē: in die mala liberabit eū dominus. In uulgi paup̄ibus sustentādis: nequaq; intellectus: sed elemo syna opus est. In sanctis pauperibus beatitudo est intelligentia: ut ei tribuat qui erubescit accipe: & cū accepit: dolet: metēs carnalia: & seminās spiritualia. Q uod aut̄ aſleris eos melius facere qui utant̄ rebus suis: & paulat̄ fructus possessionū suaq; pauperibus diuidēt: q illos qui possessionibus uenūdatis semel oīa largiant̄: nō a me eis: sed a domino respondebis. Si uis esse pfectus: uade & uēde oīa quæ habes: & da paup̄ibus: & ueni sequere me. Ad eū loquitur qui uult esse perfectus: qui cū apostolis patrē nauiculā & rete dimittit. Iste quē tu laudas: se cūdus & tertius gradus est: quē & nos recipimus dūmō sciamus prima secundis & tertius preferēda. Nec a suo studio monachi deterrendi sunt a te linguis uipereis & morsu s̄euissimo: de quibus argumētaris & dīcis. Si oēs se clauerint & fuerint in solitudine: quis celebrabit ecclēsias: quis sāculares homines lucrifaciet: quis peccātes ad uirtutes poterit cohortari. Hoc enī mō si oēs tecum fatui sint: sapiens quis esse poterit. Et uirginitas non erit approbanda. Si enim oēs uirgines fuerint: nuptiae non erunt: interibit humanū genus: infantes in cunis nō uagiant: obſterices absq; mercedibus mendicabunt: & grauiſſimo frigore solutus atq; contractus dormitantius uigilabit in lectulo. Rara est uirtus: nec a pluribus appetitur. atq; utinā hoc oēs effēt: quod pauci sunt: de qbus dicitur: multi uocati: pauci aut̄ electi. & uacui effēt carceres. Monachus aut̄ nō doctoris sed plangentis habet officiū: qui uel se uel mundum lugeat: & domini pauidus prestoletur aduentū. qui sciens imbecillitatē suam & uas fragile quod portat: timet offendere ne impingat: corrūat: atq; frangatur. Vnde & mulierū maximeq; adoleſcentiarū uitat aspectū: & in tantū castigator sui est: ut etiā quæ tutta sunt pertimescat: cur inquies pergis ad heremū: uidelicet ut te nō audiā: nō uideā: ut tuo furor non moueat: ut tua bella non patiar: ne me capiat oculus meretricis: ne forma pulcherrima ad illitos ducat amplexus. Respondebis hoc non est pugnare: sed fugere. Sta i acie: aduersariis armatus obsistit. ut postq; uiceris: coroneris. Fateor imbecillitatē meā. Nolo spe pugna re uictoriae: ne perdā aliquando uictoriā. si fugero: gladiū dimittā. si stetero: aut uincendū mihi est: aut cadendum. Q uid aut̄ necesse est certa diuittire: & incerta ſectari? Aut ſcuto aut pedibus mors uitanda est. Tu qui pugnas & ſuperari potes: & uincere. Ego cū fugero. non uincar in eo q; fugio: sed ideo fugio: ne uincar. Nulla ſecuritas est uicino ſerpente dormire potest fieri ut me non mordeat: tamen potest fieri ut aliquando me mordeat. Matres uocemus ſorores & filias & non erubescimus uitiis nostris nomina pietatis obtendere? Q uid facit monachus in cellulis ſeminarum: quid ſibi uolunt ſola & priuata colloquia: & arbitros fugientes oculi? Sāctus amor impatientiam non habet. Q uod de libidine diximus: referamus ad auaritiam: & ad oīa uitia quæ uitantur ſolitudine. Et iccirco uibium frequentias declinamus: ne facere compellamur: quæ nos non tam natu ra cogit facere: q uoluntas. Hæc ut dixi ſanctorū preſbyterorum blaſphemiam Vigilantii de non uenerādis reliquiis detestantis.

Epistola.XIII.

Ceptis primū litteris tuis nō respōdere ſupbiæ ē i caute id facere temeritatis. De his enī rebus interrogas: quæ & pferre & audire ſacrilegiū ē. Ais Vigilantiū qui καὶ Ταῖς Τιφροτινοῖς hoc uocat̄ nomine: nā Dormitantius rectius dicere. Os ſetidū rursus aperire: & putorem ſpurciflum contra ſanctorum e. iiiii. .xliii.

Monachus.